

देवयानाः देवं आत्मानं यांत्येभिरितितथाभूताश्चत्वारः आश्रमाः एषां ज्यायस्त्वकनीयस्त्वूपबलाबलं फलेषु निमित्तेषु क्तं यथोक्तं संन्यासी मोक्षमामोति ब्रह्मलोकं वनीतथा स्वर्लोकं मृषिलोकं च गृहस्थ ब्रह्मचरिणाविति ॥ १४ ॥ आरभेत सर्वार्थान् स्वर्गादिप्रदान्यज्ञादीन् इति वैदिकं मतं यथोक्तं मापस्तं बेन त्रैविद्यद्वानां तु वेदाः प्रमाणमिति निष्ठा तत्रयानि श्रूयंते व्रीहियवपश्वाज्यपयः कपालपत्नीसंबद्धानि उच्चैर्नीचैः कार्यमिति तैर्विरुद्धाचारोऽप्रमाणमिति मन्यंते अथापि प्रजापतेर्वचनं त्रयीं विद्यां ब्रह्मचर्यं प्रजातिश्रद्धांतपो यज्ञमनुप्रदानं य एतानि कुर्वते तैरित्सहस्मोरजोभूताध्वंसते न्यत्पशंसन्तितीति श्रुतिश्च भस्मांतं शरीरमिति आमरणमग्निसाध्यकर्मनुष्ठानं कर्तव्यमिति दर्शयति तथान्यत्र प्रकरणांतरे नारभेत कर्माणीति शेषः तथाच वार्तिककारो दाहृतं भाल्लुविशारवावचनं त्याग एव हि सर्वेषां मोक्षसाधनमुत्तमं त्यजतैव हि विज्ञेयं त्यक्तुः प्रत्यक् परंपदमिति नैष्ठिकीत्यनेनैतस्याः सिद्धांतत्वं दर्शितं ॥ १५ ॥ तदेवाहार्धेन अनारंभेहीति अत्र शंकरेणैव एवमिति कर्मतत्त्यागविध्योर्बलाबलं दुर्ज्ञेयं उभयत्र निदास्तुत्योस्तुल्यत्वादिति भावः ॥ १६ ॥ एतदूषयति यद्यत्रेति अहिंसायाः परं अहिंसातोऽन्यत्पक्षं चिदहिंसाशास्त्रं आगमशास्त्रेभ्यः ऋतेयदिप्रत्यक्षं दृष्टफलं मतं युक्त्या यदि वा तत्पश्यसि अनुभवेन तर्हि ब्रूहि अयं भावः योगफलं प्रत्यक्षं यथोक्तमापस्तं बेन अथापि संकल्पसिद्धयोऽभवंतियथावर्षं प्रजादानं दूरे दर्शनं मनोजवता यच्चान्यदेवं युक्तं तस्मात् श्रुतितः प्रत्यक्षफलत्वाच्च विशिष्टानां श्रमानेतानेके ब्रुवत इति अनुमानगम्यं च तथा हि नीहारेण प्रावृता

देवयानां हि पंथानश्चत्वारः शाश्वतामताः ॥ एषां ज्यायः कनीयस्त्वं फलेषु क्तं बलाबलं ॥ १४ ॥ एवं विदित्वा सर्वार्थानां नारभेतेति वैदिकं ॥ नारभेतेति चान्यत्र नैष्ठिकी श्रूयते श्रुतिः ॥ १५ ॥ अनारंभेदोषः स्यादरंभेदोष उत्तमः ॥ एवं स्थितस्य शास्त्रस्य दुर्विज्ञेयं बलाबलं ॥ १६ ॥ यद्यत्र किंचित्प्रत्यक्षमहिंसायाः परं मतं ॥ ऋतेत्वागमशास्त्रेभ्यो ब्रूहितद्यदि पश्यसि ॥ १७ ॥

अनृतेन हि प्रत्यूढा इत्यादि श्रुतिभ्योरजूरगस्येव बंधस्य मिथ्याज्ञानकार्यत्वं सिद्धं ततो ज्ञानमात्रापनोबत्वं युक्तं न हिरजूरगभीतस्य भयनिवृत्तिर्गंगास्नानसहस्रेणापि भवत्यधिष्ठानसाक्षात्कारजनिततद्वाधमंतरेण स्मृतिश्च भिद्यते हृदयपंथि स्थिद्यंते सर्वसंशयाः क्षीयंते चास्य कर्माणि तस्मिन्दृष्टे परावर इति तथाच यथा प्रत्यक्षानुमानागमगम्यंतत्त्वज्ञानफलं कर्मफलं तु श्रुत्यैकगम्यं न तत्र प्रत्यक्षानुमाने संक्रमत इति कर्मतत्त्यागविध्योर्बलाबलं सुज्ञेयमेव यत्तु आपस्तं बेनोक्तं तत्र ये पुण्यकृतस्तेषां प्रकृतयः पराज्वलं त्यउपलभ्यंत इति तारा रूपिणां कर्मकृतामपि प्रत्यक्षं ज्योतिर्मयत्वमिति तदपिश्रौतमेव न हि सुकृतां वा एतानि ज्योतींषि यन्क्षत्राणीति श्रुतिमंतरेण तेषां चेतनत्वमध्यवसानुं शक्यं अचेतनत्वं तु जैमिनिसंमतमित्यास्तां तावत् यत्तु तेनैव स्यात्तु कर्मावयवेन तपसा वा कश्चित्सशरीरोत्तवं तं लोकं जयति संकल्पसिद्धिश्च स्यान्न तु तज्ज्यैष्ठ्यमाश्रमाणामिति ज्ञानफलस्य प्रत्यक्षत्वमभ्युपेत्यापितत्साधकाश्रमस्य ज्यैष्ठ्यं निषिद्धं यच्च गौतमेन ऐकाश्रम्यंत्वाचार्याः प्रत्यक्षविधानाद्गार्हस्थ्यस्येति भस्मांतं शरीरं कुटुंबेषु चौदेशोत्वाध्यायमधीयान इति प्रत्यक्षश्रुतिमूलकतया गार्हस्थ्यस्य ज्यैष्ठ्यमुक्तं तत्सर्वं न हि निदानि च निदितुं प्रवर्ततेऽपि तु विधेयं स्तोतुमिति न्यानेन ज्ञानानधिकारिणामाश्रमधर्मेषु श्रद्धोत्पादनार्थमिति द्रष्टव्यमिति ॥ १७ ॥